

CUPRINS

1. Împărăția lui Dumnezeu.....	pag. 2
2. Împărăția lui Dumnezeu pe pământ.....	pag. 5
3. Legea Împărăției lui Dumnezeu.....	pag. 6
4. Scopul legilor Împărăției - Desăvârșirea omului	pag. 7
5. Viața din Împărăția lui Dumnezeu.....	pag. 8
6. Natura Împărăției lui Dumnezeu.....	pag. 10
7. Este o Împărăție a Neprihănirii.....	pag. 11
8. Este o Împărăție a Păcii.....	pag. 13
9. Este o Împărăție a Dragostei.....	pag. 15
10. Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt	pag. 17
11. Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu.....	pag. 18
12. Nașterea din nou.....	pag. 26
13. Întrebări pentru cercetare personală.....	pag. 32

Împărăția lui Dumnezeu

O "Țară/Împărăție cu străzi de aur", unde nu sunt lacrimi, unde nu mai este durere, **unde nu mai este moarte**, poate atrage atenția multora dintre noi. Credem că nu este om căruia să i se prezinte posibilitatea unei alte vieți mai bune și fără de moarte și să nu-și dorească o astfel de viață. (El va șterge orice lacrimă din ochii lor. **Și moartea nu va mai fi**. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut. Apocalipsa 21:4; Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. **Ulița cetății era din aur curat**. Apocalipsa 21:21)

Însă, în această Împărăție, pe lângă "străzile de aur" mai există și lucruri de ordin spiritual, care sunt greu de înțeles și se urcă greu la mintea omului, care pentru cei mai mulți dintre noi sunt o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Aceste lucruri vor aduce o răsturnare de valori în viața noastră fiind incompatibile cu lucrurile pe care le cunoaștem din lume. Din aceste motive pentru mulți dintre noi ceea ce înseamnă "**Împărăția lui Dumnezeu**", rămâne o taină. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu... 1 Corinteni 2:9)

Fiul lui Dumnezeu a spus să căutăm nu numai Împărăția lui Dumnezeu, ci și "**neprihănirea Lui**", ceea ce înseamnă că Împărăția lui Dumnezeu este mult mai mult decât un loc de confort. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și **neprihănirea Lui**. Matei 6:33)

Mulți dintre noi am dori să fim mântuiți, să avem parte de Rai și nu de Iad, **dar neprihănirea din această Împărăție** are un nivel greu de atins; ne cere să renunțăm la multe valori care ne-au fost până acum un țel în viață. Una din valorile după care am alergat toți, este egoismul/iubirea de sine. De când ne naștem suntem direcționați doar spre noi, apoi tot episodul vieții este concentrat numai pe acest lucru. Însă trebuie să remarcăm că iubirea de sine nu se regăsește printre lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne evidențiază câteva dintre valorile lumii care nu se regăsesc în această Împărăție: „... iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. (2 Timotei 3:2) „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

Pentru a avea parte de această Împărăție, condiția este să înțelegem și să fim atrași de valorile morale care se găsesc în ea. Dacă nu vom înțelege aceste valori, dacă nu vom înțelege că suntem chemați să avem "**neprihănirea Lui**", nu vom avea nici un interes să schimbăm valorile lumii cu cele eterne.

Poate toți dintre noi am vrea să ajungem în Rai, însă mulți nu vor să piardă plăcerile pe care le dau lucrurile din lume. Însă, cei ce vor să le împace pe amândouă, vor trebui să modifice "**Calea îngustă care duce sus**" și să găsească o altă "cale" puțin mai largă, care să li se potrivească. Dar să fim atenți că: „Multe căi i

se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.” (Proverbe 16:25)

Pentru a nu ne rătăci, este esențial să nu ne luăm după diverse informații/tradiții, ci să studiem cu mare atenție Scriptura, pentru a avea un răspuns corect la multele întrebări care pot să apară cu privire la acest subiect.

Iată câteva dintre ele:

1. Cine se află în această Împărăție și care sunt valorile Ei?
2. Cum se poate intra în Ea? Sunt criteriile clare de admitere în această țară, sau se intră doar prin mila lui Dumnezeu?
3. Te-ai gândit că această Împărăție are legi privitoare la noul mod de viață? Poți să intri în această Împărăție fără să cunoști și să accepți legile care guvernează în Ea? Poți intra în Ea, fără să închei un contract/legământ prin care să te angajezi că vei respecta legile din Ea? (Isaia 29:12)
4. Scriptura ne spune să umblăm după valorile Împărăției de sus. Dar care sunt lucrurile de sus? (Să umblați după lucrurile de sus... Coloseni 3:1, 2)
5. Care sunt criteriile pe care le are Dumnezeu după care alege pe cei puțini din cei mulți chemați?
6. Este un nivel de desăvârșire la care trebuie să fim aduși, pentru ca Dumnezeu să aibă garanția că acolo nimeni nu va mai încălca standardul acestei Împărății? (Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

Domnul Isus ne spune că Împărăția Cerurilor este o taină pentru oameni și că ea este descoperită doar celor care o caută după cerințele stabilite de Dumnezeu. (Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii **au dat dreptate lui Dumnezeu**; dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei. Luca 7:29, 30)

Mulți oameni nu reușesc să o descopere pentru că o caută într-un mod greșit. Dacă începem să facem cercetări despre Dumnezeu, despre sfințenia Lui, despre tot ce este scris în Biblie, despre Împărăția Cerurilor și ne oprim aici, fără să recunoaștem că suntem morți spiritual/păcătoși, apoi să acceptăm și să dorim să ne **schimbăm standardul moral după valorile acestei Împărății**, nu vom reuși să cunoaștem taina Împărăției. (Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia. Efeseni 2:1)

Trebuie să înțelegem că cercetarea noastră nu trebuie să fie una intelectuală, ci trebuie să fie o cercetare amănunțită a moralității noastre. De aceea această Împărăție este ascunsă de mulți dintre cei "**înțelepți și pricepuți**". Numai cei ce se smeresc/se recunosc păcătoși și caută neprihănirea lui Dumnezeu ca pe o comoară, aceia vor descoperi lucrurile din Împărăția Lui. (Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Luca 10:21)

Sfintele Scripturi nu ne vorbesc de un loc fizic de pe pământ unde s-ar afla Împărăția lui Dumnezeu, dar ne arată că acolo unde acționează legile lui Dumnezeu, în acel loc este și Împărăția Lui. (Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: „Uite-o aici!” sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru. Luca 17:20, 21)

Dumnezeu a întocmit Constituția acestei Împărății, care conține toate legile

necesare guvernării ei. Nimeni nu a participat la sfatul Lui, nimeni nu a adus și nu are dreptul să aducă amendamente la aceste legi care sunt veșnice și fără cusur/perfecte. Putem observa această perfecțiune, când privim natura și la toate legile date pentru funcționarea a tot ce este în Univers.

Chipul lui Dumnezeu Scriptura ne spune că nici un om nu are posibilitate să-l vadă pe Dumnezeu cum arată. (Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!” Exod 33:20) Însă, ce ne este nouă accesibil/ce putem cunoaște la Dumnezeu, este caracterul/sau însușirile Lui. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, *arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște...* Exod 33:13)

Putem cunoaște felul lui Dumnezeu de a fi. El este: îndelung răbdător, plin de bunătațe, plin de îndurare, milostiv, încet la mânie, plin de dragoste, este Domn al păcii și Domn al neprihănirii... (Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul, este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătațe și credincioșie. Exod 34:6; „Domnul este îndelung răbdător” Psalmi 145:8; Este întâi „Împărat al neprihănirii” apoi și „Împărat al Salemului” adică „Împărat al păcii”; Evrei 7:1, 2) Cuvântul Scripturii îl mai descrie astfel: „El este Stânca; Căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.” (Deuteronom 32:4) „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:16)

Putem observa că aceste însușiri care îl definesc pe Dumnezeu le regăsim și în Împărăția Lui. Împărăția Sa, este în primul rând o Împărăție spirituală; este curată, sfântă, un loc al păcii, al neprihănirii și al bucuriei, fiind opusul Împărăției lumii. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17) Este în contrast cu lumea care este caracterizată de poftă murdare, iubirea de sine/egoism, de răutate.

Chipul omului Primii oameni creați de Dumnezeu au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, după felul Lui de a fi/având însușirile Lui. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:27) Omul a fost creat de Dumnezeu să trăiască în Împărăția Sa, dar a fost înșelat de Satan și datorită neascultării a murit din punct de vedere spiritual, pierzând astfel asemănarea/chipul lui Dumnezeu, sau altfel spus, a pierdut însușirile Lui.

Însă, Dumnezeu, înainte de a întemeia lumea a prevăzut această cădere și a pregătit un plan atât pentru restaurarea cât și pentru desăvârșirea creației Lui. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană. Efeseni 1:4)

Astfel Dumnezeu a făcut posibil ca omul să se nască din nou din Dumnezeu și ne pune la dispoziție Duhul Sfânt ca să creștem pentru a ne asemena din nou cu El și nu în ultimul rând, să putem învinge răul și pe Satan. (În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. Ioan 16:33; Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții. Apocalipsa 3:5; De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, **după ce veți fi biruit totul**. Efeseni 6:13)

Un lucru important de remarcat este că toți cei ce se nasc din nou, vor avea înscris în codul genetic chipul lui Dumnezeu, astfel că pe măsură ce cresc se vor

asemăna tot mai mult cu El. (I-a hotărât... să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Romani 8:29)

Nu avem altă menire pe pământ, decât refacerea chipului lui Dumnezeu în noi, pentru a putea locui în eternitate cu sfinții, cu cei care sunt asemenea chipului Fiului Său, oameni din casa lui Dumnezeu. (Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu. Efeseni 2:19)

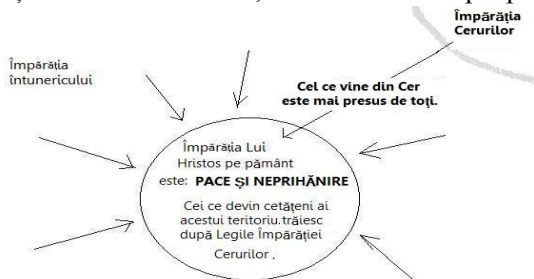
Dumnezeu va participa împreună cu cei ce înțeleg acest plan și-l acceptă și va lucra la desăvârșirea caracterului lor după tiparul ceresc. (Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus. Efeseni 2:10; ...suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. 1 Corinteni 3:9)

Împărăția lui Dumnezeu pe Pământ

Datorită căderii lui Adam, omul prin nașterea naturală se naște mort spiritual și nu are drept de cetățenie în această Împărăție. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde. Efeseni 2:12)

Ca să devină posibilă nașterea noastră din nou cât și strămutarea în Împărăția lui Dumnezeu, Domnul Isus a plătit acest preț prin moartea Lui. (Cu toate că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos. Efeseni 2:5; El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13, 14; Căci prin El și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh. Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu. Efeseni 2:18, 19)

Această Împărăție a lui Dumnezeu, care a coborât pe pământ o putem privi

ilustrativ ca fiind o ambasadă a Împărăției Cerurilor. Este o Împărăție spirituală, fără granițe materiale și este adusă în inimile cetățenilor ei, neputând fi văzută cu ochii trupului. (Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” Luca 17:21)

Domnul Isus a fost trimis ca Ambasador al acestei Împărății, cu misiunea să ne-o aducă pe pământ, împreună cu standardul și cu legile ei. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43; El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. Fapte 10:36; Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. Ioan 12:49)

Dacă dorim să descoperim această Împărăție și să avem acces în Ea, nu putem să ajungem la aceasta decât prin recunoașterea autorității lui Dumnezeu, prin acceptarea legilor care guvernează în Ea. (Dar tuturor celor ce L-au primit... le-a dat dreptul să se facă copiii ai lui Dumnezeu. Ioan 1:12)

Legea Împărăției lui Dumnezeu

Mulți dintre noi am vrea să fim în Împărăția lui Dumnezeu să ne bucurăm, să nu mai suferim, dar nu ne gândim că ar exista și o legislație clară după care va trebui să trăim. Nu ne gândim că va trebui să conviețuim împreună unii cu alții și acest lucru va trebui să se facă după legea lui Dumnezeu care sunt veșnice.

Dacă Țara de jos/lumea are legi de conduită morală după care trebuie să trăiască toți cetățenii ei, cu atât mai mult Împărăția lui Dumnezeu are legi în privința aceasta.

În Împărăția lui Dumnezeu se face voia Lui, sau altfel spus guvernează Legile Cerului/Cuvântul Lui. Cuvântul Domnului este neschimbător, ne este adus din veșnicie și va rămâne în veșnicie. (Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o **Evangheligă veșnică**, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului. Apocalipsa 14:6; Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Matei 24:35; Cuvântul Domnului rămâne în veac. 1 Petru 1:25)

Dacă Împărăția lui Dumnezeu este caracterizată de neprihănire, pace și dragoste, atunci și legile acestei Împărății sunt specifice acestor însușiri.

Astfel când Scriptura ne spune că Domnul pune în inima noastră legile Lui, acestea vor fi de fapt legile "**neprihănirii**", "**păcii**" și ale "**dragostei**"; legi după care trebuie să trăim noua viață în Împărăția Lui. (Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. Evrei 8:10)

Așa că orice om care caută Împărăția lui Dumnezeu va trebui să cunoască/să înțeleagă natura acestei Împărății și pe cel care este Stăpânul Ei; să accepte aceste legi ale Împărăției și să înțeleagă la ce este chemat.

Cei ce vor renunța la lume, prin acceptarea ofertei lui Dumnezeu vor primi cetățenia Țării de sus și vor trebui să învețe să respecte încă de acum legile Împărăției care vor avea întâietate înaintea celor din lumea seculară. (...lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume! Galateni 6:14)

Ei vor trebui să respecte și legile Țării de jos care nu contravin cu cele din Împărăția lui Dumnezeu. Vom lua ca exemplu legea fiscală. Se observă ușor că legea fiscală se află în armonie cu legea neprihănirii lui Dumnezeu. Domnul este cel care a rânduit "**Statul care este slujitorul Lui** pentru colectarea taxelor, acesta făcând necurmat slujba aceasta. (Tot pentru aceasta să plătiți și birurile (taxele). Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta. Romani 13:6)

Dar dacă o lege a Țării de jos va intra în conflict cu o lege a Împărăției, va trebui să punem în practică legea Împărăției. (Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu. Fapte 4:19)

Vom lua un exemplu în domeniul drepturilor cetățeanului. În Țara de jos/în lume dacă ți se face o nedreptate, legea țării îți dă dreptul la apărare; acesta fiind un act

fundamental al drepturilor omului. Astfel vei putea apela la instituțiile statului pentru a ți se face dreptate.

În Țara de sus, legea este diametral opusă. Ea te obligă să trăiești în pace cu toți oamenii. În cazul în care se judecă cineva cu tine ca să-ți ia haina, pentru a păstra pacea în inima ta, cât și cu ceilalți, legea Țării de sus îți spune ca să-i lași și cămașa. (Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40)

Întrebări pentru cercetare personală:

- În ce Împărăție ne aflăm? În cea de sus, sau în cea de jos? Căror legi le acordăm înțietate? Am schimbat valorile lumii cu cele din Împărăția lui Dumnezeu?
- Recunoaștem legile lui Dumnezeu ca fiind perfecte și fără schimbare?
- Când ne aflăm în dificultate/conflict cu cineva, la legile cărei țări apelăm?

Scopul legilor Împărăției -Desăvârșirea omului

Legea Țării de jos are reguli de conduită morală, pentru omul din afară, pentru faptele noastre vizibile. Un exemplu este în privința hoției. Legea îți spune să nu furi. Dacă vei fura și ești prins va trebui să suporti rigorile legii. Dar ea nu condamnă intenția de a fura care poate fi în inima omului. Legea țării de jos nu are reguli pentru corectarea/pedepsirea gândurilor omului.

Legea Împărăției de sus ne-a fost adusă pentru omul din interior; ea lucrează cu gândurile omului; ne-a fost adusă pentru a se putea lucra la **desăvârșirea caracterului**. Astfel nu numai faptele, ci și gândurile noastre vor trebui subordonate legii lui Hristos. (Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime... Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Învățăturile/poruncile lui Hristos sunt o **Scoală** a integrității, a păcii și a dragostei și sunt specifice Împărăției de sus. (Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel **Legea lui Hristos**. Galateni 6:2)

Duhul Sfânt folosește aceste legi din Împărăția de sus, pentru a forma în cel care se lasă călăuzit de El, un caracter asemănător cu al lui Hristos. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Vom lua ca exemplu porunca care ne spune să nu ne împotrivim nimănui, nici chiar celui ce ne face rău, aceasta fiind necesară pentru ca să rodească în omul din interior prin ascultarea de Duhul, îndelunga răbdare; o trăsătură a cetățenilor Împărăției, cât și a Împăratului lor.

Această poruncă plus celelalte legate de ea, desăvârșesc caracterul celui ce le pune în practică. (După ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți. 1 Petru 5:10)

Această învățătură are rolul să ne ajute să creștem în răbdare, nu există o pedeapsă anume pentru nereușită, cum este în cazul furtului. Dacă cădem la test și nu reușim, se găsește har/iertare pentru această nereușită și cu ajutorul Duhului Sfânt vom încerca din nou și poate vom reuși la încercarea următoare să nu ne împotrivim. (Să ne apropiem, deci, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm

îndurare și să găsim har, ca să fim ajutați la vreme de nevoie. Evrei 4:16; Căci cel neprihănit de șapte ori cade, și se ridică. Proverbe 24:16)

Cei ce se nasc în această țară de sus sunt învățați și ajutați de Duhul Sfânt să practice Legea Împărăției de sus, apoi sunt trecuți prin încercările credinței pentru a se întări și pentru a ajunge la desăvârșire. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3, 4)

Încercările prin care vom trece nu sunt pentru a fi dați afară ci pentru ne ajuta să ajungem la biruință asupra întinericului și lui Satan. (Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge... numele din cartea vieții. Apocalipsa 3:5)

Viața din Împărăția lui Dumnezeu

Dumnezeu a creat Universul și a pus toate lucrurile într-o ordine perfectă, cu legile lor de funcționare. Una din aceste legi este legea gravitației. Datorită acestei legi, Pământul nu se abate de la traiectoria lui nici la dreapta nici la stânga, Soarele de asemenea, are mersul lui în constelația Universului. Toate sau făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu și urmează legile Lui perfecte. (Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului. Psalmi 33:6)

Tot așa stau lucrurile și în privința omului. Legile lui Dumnezeu după care trebuie să trăiască sunt perfecte, ele îl duc către ținta finală, la desăvârșire. Singura obținu este să intre în această traiectorie impusă de Dumnezeu și aceasta îi va asigura reușita. Orice ieșire din această traiectorie/abatere de la aceste legi perfecte ne vor face să greșim ținta. (Orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire. Evrei 2:2)

Ascultarea Domnul Isus a venit în lumea noastră să ne arate prin exemplul personal cum se trăiește în Împărăție. A fost trimis de Tatăl să fie pentru noi un model. Un model în toate: în dragoste, în îndelungă răbdare, în blândețe, în smerenie... și în primul rând **un model de ascultare**. A fost ascultător în toate lucrurile, până la moarte. (S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:8; Plăcerea Lui va fi frica de Domnul. Isaia 11:3)

Domnul Isus a renunțat la voia Lui/s-a lepădat de sine, a luat chip de rob. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30; S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Când suntem chemați la mântuire, Domnul Isus ne cere să-I urmăm exemplul și să ne lepădăm de noi înșine cum a făcut-o El față de Tatăl. (A zis tuturor: Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, **trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus**. 1 Ioan 2:6)

Prin felul cum și-a trăit viața pe pământ, ne arată drumul/calea care duce la desăvârșire. (Cu toate că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce **a fost făcut desăvârșit**, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice. Evrei 5:8, 9; Isus i-a zis: „Eu Sunt calea, adevărul și

viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine Ioan 14:6)

Înainte de a ne cere să păzim o poruncă a Împărăției, Domnul Isus a păzit-o El primul. (Dar îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui. Ioan 8:55)

Pentru a exemplifica, vom lua învățătura cu privire la judecată.

Împărăția lui Dumnezeu are un singur Judecător, de aceea cetățenii Împărăției nu au drept de judecată asupra celorlalți. (Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii: Acela care are putere să mântuiască și să piardă. Iacov 4:12)

Prin urmare vom lua această lege a Împărăției care ne-a fost adusă și nouă, pentru a vedea cum trebuie s-o aplicăm.

- „**Nu judecați**, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați;” (Matei 7:1, 2)

Cât a trăit ca om pe acest pământ, Domnul Isus nu a încălcat această poruncă venită de sus. („Omule” i-a răspuns Isus „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?” Luca 12:14; În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33;) El a fost supus dreptului Judecător și a împlinit această poruncă până la moarte. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea **dreptului Judecător**. 1 Petru 2:23)

Apoi îi avem exemplu pe cetățenii cerului, respectiv oștirea cerească. Când sunt puși în situația să păzească o lege a Împărăției ei o împlinesc fără nici o abatere la stânga sau la dreapta. Unul din ei este îngerul Mihail. **El nu a îndrăznit** să calce această lege a Împărăției, chiar când a fost vorba de cel mai înverșunat dușman al său. (Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, **n-a îndrăznit** să rostească împotriva lui **o judecată de ocară**, ci doar a zis: „Domnul să te mustre! Iuda 1:9)

Aceiași lucru îl putem observa și la ceilalți îngeri. Ei nu îndrăznesc să aducă nici o judecată batjocoritoare la adresa dregătoriilor, atitudine regăsită și la Domnul Isus. (Îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nici o **judecată** batjocoritoare împotriva lor. 2 Petru 2:11)

Domnul Isus a venit pe pământ să ne învețe ascultarea/**frica de Domnul** prin exemplul personal; a venit să ne învețe să nu îndrăznim să încălcăm Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că în veșnicie nu vor mai fi posibile căderi/abateri de la legea Domnului.

Statutul de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu implică ascultare. Trebuie să înțelegem că trebuie să trăim în ascultare deplină față de legile Împărăției care sunt fără cusur/perfecte, așa cum a trăit Domnul Isus, având **statut de rob**, pentru că numai așa Duhul Sfânt va putea lucra la desăvârșirea caracterului nostru. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22; S-a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:7)

Trebuie să creștem să ajungem să fim temători de Dumnezeu, ca în final să fim ascultători în toate lucrurile, așa cum a fost Avraam când a fost pus la încercare. El nu a cârțit, nu a negociat, ci doar a împlinit exact așa cum i s-a poruncit. (Îngerul a zis: Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci **știi acum că te temi de Dumnezeu**. Geneza 22:12)

Orice om va trebui să treacă prin încercarea credinței pentru a fi verificat și găsit

bun, sau nevrednic de Împărăția lui Dumnezeu. (Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții. Iacov 1:12; Încercarea credinței voastre... are ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus. 1 Petru 1:7)

Numai cel ce va ajunge în această poziție de ascultare deplină, de neclintit, care la caracterizat pe cel de al doilea Adam/Domnul Isus și care este la polul opus (ne)"ascultării" primului Adam, acela va fi găsit vrednic să locuiască în veșnicie în Țara de sus. Nu putem să ne trăim toată viața într-o neascultare asemănătoare lui Adam și să credem că vom fi primiți prin mila Lui în raiul lui Dumnezeu.

Așa că să ne lăsăm prelucrați de Dumnezeu cât mai este har, pentru a elimina din viața noastră orice neascultare, cât ar fi ea de mică, pentru că în "**ziua aceea**", cea mai mică neascultare va fi un motiv de excludere. Neascultarea a exclus pe Lucifer, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, apoi pe Adam și pe Eva. (Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea. 1 Samuel 15:23)

Trebuie să ajungem cu toții ca în ziua verificării credinței noastre să ni se poate spune: „Acum știu că te temi de Dumnezeu...” (Geneza 22:12) Aceasta reprezintă garanția că suntem vrednici de Împărăția lui Dumnezeu.

Domnul poate să lucreze cu orice om care se lasă modelat de El, așa cum a lucrat cu Noe, cu Avraam și să-l aducă la nivelul de "ascultare deplină" specifică celui de al doilea Adam/Domnul Isus. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; ...până vom ajunge toți... la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:13)

Nu te înșela crezând că mai este har și după moarte. Când se va încheia timpul harului pentru tine, dacă vei fi găsit în necredință/neascultare, vei fi izgonit asemeni primului Adam. Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare "**celor ce nu ascultaseră**"? Vedem, deci, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor. Evrei 3:18)

Natura Împărăției lui Dumnezeu

Scriptura ne spune că lucrurile de sus, pregătite de Dumnezeu pentru noi și care definesc natura Împărăției, nu sunt mâncare și băutură, ci sunt lucruri care nu ajung la mintea omului mort spiritual. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9; Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1)

Lucrurile de sus deși sunt atât de simple sunt opuse lucrurilor pe care omul le caută în mod natural; pentru mulți dintre noi acestea fiind o nebulie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebulie. 1 Corinteni 2:14) Lucrurile de sus care definesc natura Împărăției sunt pacea, neprihănirea, dragostea și bucuria în Duhul Sfânt. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci **neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt**. Romani 14:17)

Pentru mulți dintre noi, pacea inimii este un punct de neatins. Scriptura ne spune că există un singur mod de a ajunge la adevărată pace și acela este umblarea după

lucrurile Duhului. Astfel pacea care vine de sus rămâne un lucru de neînțeles pentru mulți dintre noi. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, **lucrurile**, care puteau să-ți dea pacea! Luca 19:42)

Un alt lucru important care ține de natura Împărăției lui Dumnezeu este dragostea. Vom lua ca exemplu legea dragostei care cere să-ți iubești vrășmașul, lucru care nu s-a urcat la mintea omului și care nu are nici o logică umană. Ceea ce ține de normalitatea vieții este să răspunzi cu aceeași măsură celui care îți vrea răul.

Dar să faci bine celui care te asuprește, aceasta este o nebunie. Domnul Isus ne-a adus această lege a dragostei care răstoarnă lucrurile cu capul în jos. (Orișcui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40)

Câteva ex. de lucruri opuse: iubire de sine – lepădare de sine; răutate – bunătate; împotrivire – neîmpotrivire; mânie – îndelungă răbdare, vrajbă/ceartă – pace...

a. Neprihănire - Este o împărăție a neprihănirii

Una din marile valori ale Împărăției lui Dumnezeu este neprihănirea/sfințenia. Toți cetățenii ei sunt flămânzi și însetați după neprihănirea din această Împărăție. (Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire! Matei 5:6)

Definiția DEX pentru neprihănire: fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat.

Prin urmare putem vorbi de o lege a dreptății/a neprihănirii care guvernează în Împărăția cerurilor. Rezultatul păzirii acestei legi va fi pacea și odihna inimii. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: **odihna** și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Aici toți iubesc valorile neprihănirii; nimeni nu se bucură de nelegiuire, nu fură, (nu lucrează la negru, nu copiază, nu fură softuri), nu vorbesc de rău, nu înșeală, nu folosesc darurile/mita, nu trăiesc în poftele cărnii, **nu poftesc lucrul altuia**. (Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Este o Împărăție a neprihănirii, în care cetățenii ei au inima curată și nu-și întinează inima cu lucruri murdare. Nu merg la sfatul celor răi, nu pun nimic rău înaintea ochilor lor, își acoperă ochii ca să nu vadă răul (nu iubesc lucrurile din lume/televizorul/internetul lumii) și își astupă urechile ca să nu audă cuvinte setoase de sânge. (Psalmul 1, Isaia 33:15)

Folosesc lucrurile din lume cu mare atenție; internetul îl folosesc strict profesional în mod controlat și filtrat. (Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urâsc purtarea păcătoșilor; ea nu se va lipi de mine. Psalmi 101:3; Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte. Psalmi 119:37) Sunt flămânzi și însetați pentru a avea inima curată. Veghează unii asupra altora, veghează să nu fie printre ei vreunul din cealaltă împărăție (lumesc) care să contamineze și să întineze pe ceilalți. (Vegheați să nu fie între voi nimeni... lumesc. Evrei 12:16)

Sunt foarte atenți ca ochii și inima să rămână curate. (Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Matei 5:8; Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra... Iov 31:1)

O altă lege a neprihănirii ne avertizează că în Împărăția lui Dumnezeu este interzisă vorbirea de rău. (Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul... Matei 18:10; ...defăimătorii, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. 1 Corinteni 6:10)

În acest teritoriu toți cetățenii ei sunt foarte atenți ce vorbesc. Nu folosesc glume, cuvinte stricate... (Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Matei 12:36)

Cetățenii ei nu folosesc minciuna. Ei folosesc doar adevărul în fiecare moment al vieții lor. De aceea ei nu trebuie să întărească vorbele lor prin jurământ.

De aceea cuvântul lor „da” va fi da și „nu” va fi nu. Așa că jurământul nu este folosit de cei ce se nasc în această Împărăție nici când le este cerut de cei din afara Împărăției. Vor aplica legea/porunca Împărăției din care fac parte; poruncă care interzice jurământul și care are întâietate față de legea țării de jos. (Dar Eu vă spun: Să nu jurați nicidecum; Matei 5:34)

În teritoriul aparținând Împărăției nu există hoți. Când lucrează cu cetățenii celeilalte împărății ei nu poftesc și nu își însușesc lucrurile lor (nu folosesc copiatul, nu folosesc softuri furate/pirate). Nu fură de la slujitorii lui Dumnezeu taxele, prin munca la negru. (Tot pentru aceasta să plătiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat... slujba aceasta. Romani 13:6)

Un alt lucru care în Împărăția lui Dumnezeu nu este folosit, sunt darurile/mita. Scriptura ne spune că cei ce practică mita au inima stricată. (Mita strică inima. Eccleziastul 7:7) Poate puțini dintre noi sunt într-o anumită poziție care le dă ocazie de a primi daruri/mită, dar cei mai mulți sunt în situația de a da; în multe locuri trebuie să folosească darurile/mita pentru a-și rezolva problemele. Pentru a ne strica inima, Satan ne aduce în viață multe prilejuri de felul acesta. (un exemplu fiind la spital, la doctor)

Învățătura Împărăției ne avertizează la modul cel mai serios cât de grav este să momești sufletele și să le strici inima cu daruri. (Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât. Luca 17:1, 2)

Când noi inițiem recompensarea unui serviciu deja plătit, fie public, fie privat, dăm celui alt prilej de păcătuire, de cădere în păcat. Ex. Când suntem pe patul de spital și suntem în nevoie, dacă vom pune asistentei în buzunar zece lei, atunci noi suntem cei care ispitim, aducând prilejul de păcătuire. Noi suntem cei care stricăm inima semenului nostru. (Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepți. Exod 23:8)

Cetățenii Împărăției trebuie să fie tot timpul în alertă pentru a nu fi printre cei ce aduc prilejul de păcătuire, pentru a nu face lucrarea celui rău. (Judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. (Romani 14:13)

Definiția DEX pentru mită: sumă de bani sau obiecte oferite unei persoane cu scopul de a o determina... să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu mai conștiincios.

Cei ce respectă această lege a neprihănirii vor fi prigonii de cei din jurul lor, dar aceasta le certifică apartenența la Împărăție. (Ferice de cei prigonii din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10)

Întrebări pentru cercetare personală:

- Cauți această comoară de mare preț, care este Împărăția păcii și a neprihănirii?
- Ești flămând și însetat după neprihănire, să fii imaculat, fără păcat?
- Trăiești după legile care guvernează Împărăția lui Dumnezeu?

b. Pacea - Este o Împărăție a păcii

Împărăția **pașnică** a lui Hristos a fost adesea greșit înțeleasă, chiar de cei care spun că sunt credincioși. Foarte puțini sunt cei ce înțeleg, acceptă și trăiesc după acest standard. (Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulitele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul" Isaia 2:4)

Definiția DEX pentru pace: Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie, împăciuire, înțelegere. A strica pacea = a ajunge la conflict cu cineva.

Mulți nu observă că Evanghelia Împărăției este de fapt Evanghelia păcii; mulți nu văd că **Domnul păcii** a venit să aducă pe pământ pacea care guvernează în Împărăția cerească. (Trebuie să vestesc **Evanghelia Împărăției** lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis. Luca 4:43; El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit **Evanghelia păcii**, prin Isus Hristos. Fapte 10:36; Însuș **Domnul păcii** să vă dea totdeauna pacea în orice fel. 2 Tesaloniceni 3:16)

Când ne învăță să ne rugăm, Domnul Isus ne spune să se facă voia lui Dumnezeu, precum în cer așa și pe pământ; adică pacea care este în cer să fie și pe pământ. (Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. Luca 2:14; Dacă este cu putință, pe cât stă în puterea voastră, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18)

Așa că este important să înțelegem că legea păcii care guvernează în Împărăția cerească, guvernează și pe pământ între oamenii aparținători Împărăției. Toți cetățenii născuți din Dumnezeu trebuie să o păzească și prin urmare trebuie să nu învețe războiul, să trăiască într-o pace desăvârșită unii cu alții, să fie blânzi, ușor de înduplecat, să se binecuvânteze unii pe alții, să nu se vorbească de rău, să nu se mânie, să nu se certe, să nu se dușmănească, să nu se judece, să **nu se împotrivescă semenilor lor**, să nu facă rău la nimeni. Ei nu strică pacea împărăției, nu se luptă/judecă pentru dreptate. (Nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul. Isaia 2:4; Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte. Ioan 14:27)

Când interacționează cu cetățeni ai împărăției întunericului pot apare situații în care să fie nedreptățiți. Pentru rezolvarea problemelor apărute, ei vor aplica legea Împărăției de sus din care ei fac parte, care va avea întâietate în fața legii Țării de jos. Vor face tot ce ține de ei ca să nu ajungă la conflict cu cineva pentru a nu-i da prilej de păcătuire, de tulburare/supărare. Ei vor rămâne în această pace care vine din umblarea după lucrurile de sus. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5)

Când e vorba să li se facă dreptate, au o singură posibilitate; să se adreseze Stăpânului lor. Nu au la dispoziție alte posibilități la care să apeleze cum au cetățenii celeilalte împărății, cum ar fi: poliția, instanțele judecătorești, armată. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Împăratul păcii își învață supușii să păstreze pacea Împărăției cu orice preț. Această lege a păcii va aduce necazuri și suferință pentru cei ce intră în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru că păzesc porunca neîmpotrivirii vor ajunge să fie umiliți chiar și de cei din casa lor. Pentru a nu-și strica pacea și odihna inimii la care au fost chemați, vor urma exemplul Domnului lor. (Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. 1 Petru 2:21)

Această pace le păzește inimile și gândurile în Hristos. Nu vor face nimic care să le tulbure inima, care să le strice pacea. (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7) Singurul lucru pe care-l au la îndemână când sunt prigoniți, este fuga. (Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Matei 10:23)

Pacea este un rezultat al atitudinii inimii, al renunțării la împotrivire și la judecată și aceasta se obține prin păzirea Legii lui Hristos. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5; Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, **lucrurile**, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Pentru a ajunge la odihna și liniștea din Împărăția lui Dumnezeu trebuie să punem în aplicare învățăturile Domnului Isus; câteva dintre acestea fiind: Nu judecați ca să nu fiți judecați, nu osândiți ca să nu fiți osândiți, dacă îți cere să mergi un km, mergi doi, celui ce-ți cere dăi, nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine, dacă vrea să se judece cu tine să-ți ia haina, dă-i și cămașa, dacă te lovește peste obraz, întoarce-l și pe celălalt, celui ce îți ia cu sila...

Domnul Isus ca reprezentant al Împărăției lui Dumnezeu a fost primul care a păzit această învățătură a neîmpotrivirii la modul absolut și ne-a învățat și pe noi să trăim la fel ca El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine... să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Chiar dacă suntem nevinovați, împotrivirea produce conflict/nu pace și poate da prilej celuilalt să se tulbure, să se mânie sau altfel spus să păcătuiască. (**Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!** Luca 17:1; Ci mai bine judecați **să nu faceți nimic**, care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire. Romani 14:13)

Trebuie să fim atenți la orice situație conflictuală și să fim împăciuitori. Dacă noi suntem în pace trebuie să facem tot ce ține de noi ca și celălalt să fie în pace. (Dacă este cu putință, atât cât ține de voi, *trăiți în pace cu toți oamenii*. Romani 12:18; Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9)

Aceste învățături au fost păzite de Domnul Isus cu mare grijă. Putem vedea un exemplu prin întâmplarea de la templul din Capernaum. (Când au ajuns în Capernaum, cei ce strângeau darea pentru Templu au venit la Petru, și i-au zis:

„Învățătorul vostru nu plătește darea?” „Ba da” a zis Petru. Și când a intrat în casă, Isus i-a luat înainte, și i-a zis: „Ce crezi, Simone? Împărații pământului de la cine iau dări sau biruri? de la fiii lor sau de la străini?” Petru I-a răspuns: „De la străini.” Și Isus i-a zis: „Așadar fiii Sunt scutiți. **Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască**, du-te la mare... Matei 17:24-27)

Când a fost prins pentru a fi dat la moarte, El nu s-a împotrivit, nu s-a mâniat, s-a lăsat dus la măcelărie ca un miel... (Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. Isaia 53:7)

Domnul a avut o inimă plină de pace, în odihnă, care nu a făcut reacție la apariția acestui conflict. Lipsa atitudinii de împotrivire la Domnul Isus, ne arată natura pașnică a cetățenilor Împărăției lui Hristos. (Isus i-a zis: „Prietene, ce ai venit să faci, fă!” Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus, și L-au prins. Matei 26:50)

La polul opus vedem, tulburarea și mânia prezente în ucenicul său, Petru, ca reprezentant al Împărăției de jos. Pentru a rezolva problema apărută, Petru s-a împotrivit, s-a mâniat și a lovit. Tulburarea și mânia sunt specifice naturii Împărăției întunericului. (Eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Efeseni 2:3; „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeu meu. Isaia 57:20)

Verificare: Dacă apare un conflict, rămâi în pace ca Domnul Isus, sau te tulburi ca Petru? (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

c. Dragostea - Este o Împărăție a dragostei

Unul din valorile fundamentale care definesc Împărăția lui Dumnezeu este dragostea. (Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8; Încolo, fraților, desăvârșiți-vă, trăiți în pace, și **Dumnezeul dragostei și al păcii** va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11) Dragostea este liantul care leagă pe toți cetățenii Împărăției lui Dumnezeu.

Mulți dintre noi nu înțeleg că fără "**dragoste**" nu ajungem la ținta propusă de a locui împreună cu Dumnezeu. (Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8) Scriptura ne spune că nu vom avea viața veșnică dacă nu vom ajunge să-l cunoaștem pe Dumnezeu și să căpătăm caracterul Lui. (Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu. Ioan 17:3)

Pentru ca să ajungem la acest standard, trebuie să ne însușim legea dragostei care guvernează în teritoriul Împărăției.

Această dragoste de sus, este sădită în inimile cetățenilor ei prin lucrarea Duhului Sfânt. Cine urmează școala Domnului va avea ca rezultat final „dragostea”. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Dragostea care vine de sus este infinit superioară dragostei firești. (Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea

nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. 1 Corinteni 13:4-8)

Ca să obținem această dragoste, care la mintea omului firesc nu s-a urcat, se poate doar prin păzirea învățăturilor Lui Hristos. Altfel oricât ne-am chinui noi s-o obținem, aceasta nu se va întâmpla. La El este rețeta dragostei și cine o respectă va ajunge s-o obțină. (Și **dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui**. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început. 2 Ioan 1:6)

Vom ști că avem dragoste față de semenii noștri dacă păzim Cuvântul lui Hristos, care este sădit în inima noastră. (Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu Sunt grele. 1 Ioan 5:2, 3)

Dragostea va fi turnată în inimile noastre în măsura în care la îndemnul Duhului Sfânt acceptăm și păzim învățăturile Domnului Isus. (Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat. Romani 5:5)

Să privim la situația în care cineva vrea să ne ia cu sila ceva ce ne aparține. (poate fi o moștenire, un teren, o casă, o mașină...)

Dacă aparținem lumii, primul gând pe care îl vom avea în minte este cum să ne apărăm pentru a nu fi prejudiciați. Pentru aceasta, avem la îndemână soluțiile pe care le dă lumea, acestea fiind: poliție, justiție...

Dar, dacă suntem cetățeni ai Împărăției va trebui să avem alt gând, va trebuie să analizăm cum să facem să ne arătăm dragostea față de el. Pentru aceasta va trebui să folosim soluțiile pe care le oferă legea Împărăției. Primul lucru pe care trebuie să-l cunoaștem este să știm ce comportament să avem față de semenul nostru. Cerințele pentru cetățenii Împărăției sunt: pacea, îndelunga răbdare care înseamnă să răbzi până la sfârșit, blândețea, dragostea.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem, este să fim împăciuitori, să facem tot ce ține de noi pentru a nu se ajunge la conflict/tulburare. Pentru aceasta avem la îndemână porunca păcii. (Ferice de cei **împăciuitori**, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9; Dacă este cu putință, atât cât ține de voi, *trăiți în pace cu toți oamenii*. Romani 12:18)

Al doilea lucru Dacă nu ai reușit să obții împăcarea, va trebui să nu te împotrivești celui ce vrea să-ți ia cu sila ale tale. (Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa. Luca 6:29)

Al treilea lucru Ca cetățean al Împărăției trebuie să mai faci încă un lucru care pentru omul firesc este o nebulie. Ceea ce trebuie să faci, este să-i oferi în plus față de lucrul ce vrea să ți-l ia. Această picătură care te face să dai ceva în plus nu ține de logica umană ci ține de acea dragoste care o regăsim numai în Împărăție. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:41, 40; Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. Romani 12:20, 21)

Această dragoste nu este de natură umană, ea nu vine de la sine, ci numai prin

acceptarea legilor venite de sus. Aceasta este dragostea desăvârșită care alungă frica, aceasta ne dă deplină încredere în ziua judecății. (Dragostea este desăvârșită în noi, ca să avem deplină încredere în ziua judecății. În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa. 1 Ioan 4:18)

Pentru ca să putem învăța și experimenta această dragoste desăvârșită, Dumnezeu ne pune în Familia Lui care este Biserica/Trupul Lui. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădulele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Aici se află Domnul Isus, care se îngrijește cu drag de noi. (Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

În Biserică/Trupul lui Hristos, cetățenii ei trăiesc după Legea lui Hristos/legea dragostei. Este locul unde se învață și se practică dragostea de sus, unde pruncii, copiii și tinerii învață de la cei mai mari să se îmbrace cu, îndelungă răbdare, cu bunătate... să umble în sfințenie, învață să ierte, să iubească, sau cu alte cuvinte, învață să umble după lucrurile noi care sunt lucrurile Duhului.

Aici învață să caute folosul celorlalți, să nu mai trăiască pentru sine. (Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7; Nici unul nu trăiește pentru sine. Romani 14:7; Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 1 Corinteni 10:24)

Învață să fie strâns legați unii de alții și să se îngrijească de alții. (Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceiace dă fiecare încheitură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste. Efeseni 4:16; Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2)

În Biserică sunt învățați să iubească și pe cei din afara ei, chiar și pe cei care le vor face rău. Când intră în contact cu cei din exteriorul Împărăției dragostei, ei trebuie să aibă atitudinea Conducătorului lor. Ei îi iubesc pe vrăjmașii lor, binecuvântează pe cei ce îi blestămă, fac bine celor ce îi urăsc, și se roagă pentru cei ce îi asupresc și îi prigonesc, pentru că sunt fii ai Tatălui lor care este în ceruri. (Matei 5:44)

d. Bucuria – Este o Împărăție a Bucuriei în Duhul Sfânt

Vom enumăra câteva motive de bucurie pentru cei ce au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu. Când suntem angajați într-un post pe care ni-l doream mult, sau când suntem admiși la școala pe care visam să o urmăm, nu se poate să nu ne bucurăm.

Dar să știi că ai fost admis în Împărăția cerurilor, să știi că numele îți este scris în ceruri, pentru a locui pentru eternitate împreună cu cei neprihăniți, credem că nu poate fi bucurie mai mare decât aceasta. (Să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri. Luca 10:20)

Este o mare bucurie să știi că ești admis în școala lui Hristos, că ești ales de Domnul ca să lucreze cu tine pentru a te desăvârși/pe pentru a te face asemenea Lui. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Iacov 1:2, 3)

Pentru mulți este o mare nenorocire să li se ia lucrurile care le-au agonisit, acest lucru ducând pe mulți în pragul depresiei, sinuciderii, dar pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu este un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să lucreze la desăvârșirea caracterului lor. (... și ați primit cu **bucurie** răpirea averilor voastre. Evrei 10:34)

Tot așa pentru cei mai mulți este de nesuportat să fii prigonit/batjocorit, dar pentru cei ce au ales Împărăția, este o bucurie să știe că sunt învredniciți să fie prelucrați în școala Domnului. (Ei au plecat dinaintea Soborului, și **s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți**, pentru Numele Lui. Fapte 5:41)

Față de bucuria pe care o dă lumea și care poate veni vine în urma unui câștig, în urma unei promovări, cei ce sunt în Împărăție se bucură când trec prin necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. (Ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu **bucuria care vine de la Duhul Sfânt**. 1 Tesaloniceni 1:6; Mă bucur acum în suferințele mele. Coloseni 1:24)

Când păzim Cuvântul Lui, atunci vine necazul, dar și bucuria! (O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, și **fericirea ta** ca valurile mării. Isaia 48:18; **Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine**, dar pentru cei ce fac răul este o groază. Proverbe 21:15)

Bucuria care vine de la Duhul sfânt este lucrul pe care-l vom găsi în Împărăția veșnică și care va fi permanentă. (Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. **O bucurie veșnică** le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi! Isaia 35:10)

Bucuria este rezultatul/cununa păzirii Cuvântului/poruncilor lui Hristos. Bucuria este o cunună a roadei Duhului; bucuria că ești trecut prin încercări pentru a ajunge la îndelunga răbdare, bunătate, blândețe, dragoste... (Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea. Evrei 12:2)

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu

Pentru a fi motivați să renunțăm la lucrurile vechi, avem promisiunea vieții veșnice și valorile noi ale Împărăției Sale, valori care ne vor aduce odihnă și pace sufletului. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17; Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5, 6)

Însă cei ce vor să facă o schimbare, trebuie să plătească prețul renunțării la avantajele pe care le dau lucrurile vechi. De aceea mulți dintre noi nu suntem prea dispuși să renunțăm la ele; am vrea și cu Dumnezeu, dar și să ne folosim de lucrurile lumii, ceea ce nu este posibil. (Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Matei 6:24; Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. **Cele vechi s-au dus**: iată că **toate lucrurile s-au făcut noi**. 2 Corinteni 5:17)

În lume lucrurile sunt în așa fel aranjate de către „cineva”, încât pentru a ne putea descurca în această viață, suntem ispitiți de cele mai multe ori să ne folosim de

lucruri nepotrivite. Pentru a răzbi în această lume ostilă și pentru nu fi călcați în picioare de alții, de multe ori trebuie să ne folosim de minciună, de hoție, de daruri/mită, de mânie, de viclenie, de răutate...

Satan îl prinde pe om în plasa lui cu tot felul de lucruri în așa fel, încât, atunci când aude Cuvântul privitor la Împărăție și vrea să schimbe lucrurile vechi cu cele noi din Împărăție, să fie prins/înfașurat în cele vechi atât de tare încât să nu poată să le schimbe. (Să dăm la o parte orice pedică, și păcatul care ne înfașoară așa de lesne. Evrei 12:1)

Cel mai ușor se poate observa acest lucru când trebuie să ne plătim taxele către Stat. Când este vorba de Fisc, mulți dintre noi, sunt ispitiți de Satan să păcălească/să evite sistemul de taxare. Statul care este slujitorul lui Dumnezeu, este cel mai ușor de păcălit, nu este prezent când este furat, nu este un om să te sune că l-ai înșelat și nu va suferi prea mult de pe urma acestui lucru. (Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Un exemplu este munca la semi-întuneric, care presupune să avem un salariu mai mic pe contract și o diferență netaxată în mână, aceasta asigurându-ne un venit acceptabil pentru a ne descurca în viață. Pentru cei ce sunt în această situație, de multe ori decizia de a renunța este foarte grea, pentru că, dacă ar accepta ca tot venitul respectiv să fie impozitat, acesta s-ar înjumătăți și poate nu le-ar mai ajunge să trăiască.

Însă pentru a fi în Împărăție și pentru a avea liniște și pace în inimă, Dumnezeu ne cere să renunțăm la lucrurile vechi, care sunt specifice mersului lumii acesteia, chiar dacă vom suferi pierderi și să le înlocuim cu lucrurile noi din Împărăția Lui. (Cine fura, să nu mai fure. Efeseni 4:28; Lucrarea neprihăririi va fi pacea, roada neprihăririi: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Dacă vrem să trăim în neprihănire va trebui să renunțăm la furtul taxelor, să înlocuim lucrul vechi, cu lucrul nou din Împărăție care ne spune: „Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului.” (Matei 22:21)

Atunci când suntem hotărâți să nu ne mai folosim de aceste lucruri vechi/să le răstignim, vom pierde avantajele materiale pe care le aveam. Se vor ivi greutăți în viața noastră, vor apărea situații în care ne va fi greu, dar merită să încercăm; Domnul Isus ne-a promis biruința. (În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. Ioan 16:33; El ...spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri. Fapte 14:22)

Pentru toți cei ce caută Împărăția Lui și sunt hotărâți să renunțe la lucrurile vechi, trebuie să se încreadă că Dumnezeu nu-i va lăsa și le va da lucrurile de care vor avea nevoie. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:33; Mulțamiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” Evrei 13:5)

Mulți dintre noi ar vrea să beneficieze de oferta/pacea lui Dumnezeu dar nu sunt dispuși să plătească acest preț, care de multe ori li se pare că este prea mare. Însă trebuie să spunem că aceste lucruri îi vor ține departe de Împărăție. Dumnezeu ne avertizează că cel ce păcătuiește nu-l cunoaște pe Dumnezeu.

Chiar dacă vom face multe lucruri religioase: mergem la adunare, ne rugăm,

facem minuni, vorbim în limbi, proorocim; dar dacă nu ne depărtăm de fărădelege, Dumnezeu ne spune că nu ne cunoaște! (Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! **N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?**” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; **depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.**” Matei 7:21)

Primul lucru pe care-l face Duhul Sfânt omului înnoit de El (Tit 3:5), este să-l încredințeze de starea lui de păcat. Duhul nu poate sta în prezența păcatului fără să nu ne încredințeze de această stare. (Și când va veni El/Duhul Sfânt, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. Ioan 16:8)

Dacă Duhul Sfânt nu ne încredințează de starea de păcat înseamnă că nu s-a produs nașterea din nou. Dacă până acum s-a lucrat la negru, sau s-a condus mașina fără să ne pese de legea circulației, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră, exemplele putând continua, înseamnă că suntem încă în starea omului vechi, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de Dumnezeu. Romani 13:1; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și laudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Să fim atenți să nu confundăm pe cel neprihănit care are o cădere, cu cel care încă nu a renunțat la lucrurile din Împărăția Întunericului. Să nu ne înșelăm spunând că nu este om fără păcat și prin aceasta să ne complacem în lucrurile întunericului. (Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

Scriptura face o distincție clară între întuneric și lumină. La cel ce umblă în lumină, păcatul nu mai este un mod de viață. El este caracterizat prin faptul că renunță la lucrurile vechi și este flămând și însetat după neprihănire/curăție. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. 1 Ioan 3:8)

Este o diferență de la cer la pământ între cel care trăiește în întuneric conducând fără să-i pese de legea de circulație, nefiind supus autorităților rânduite de Dumnezeu și cel care respectă legea circulației, dar din neatenție/neveghere cade.

În primul caz, se poate vorbi de păcătuire permanentă și de umblare în întuneric în lucrurile vechi, fără Dumnezeu, chiar dacă suntem printre cei ce spunem că ne-am întors la Dumnezeu. (Dacă zicem că avem părtașie cu El, și umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărul. 1 Ioan 1:6; Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

În al doilea caz se poate vorbi de păcătuire accidentală nedorită. În acest caz, prin mărturisirea păcatului există posibilitatea curățirii prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. 1 Ioan 1:7)

Scriptura ne spune foarte clar cum ne putem verifica. Dacă suntem o făptură nouă, cele vechi s-au dus. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea

sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

Vom aminti câteva lucruri vechi, la care mulți dintre noi nu sunt dispuși să renunțe și să plătească prețul renunțării la ele; consecința fiind umblarea în întuneric.

1. **Plata la negru**, fără factură, pentru anumite servicii care ne sunt făcute și care ne asigură costuri mai mici, nefiind taxate de către Stat (amintim câteva dintre ele: construcția casei, zugrăvitul casei, reparațiile instalațiilor termice/electrice/sanitare, chiria la apartament, reparația mașinii, activitățile care țin de agricultură: arat, semănat, secerat, culesul porumbului... cumpăratul și tăiatul lemnului, foratul unui puț...) Aceste costuri ar fi prea mari dacă ar fi taxate legal și ar duce la diminuarea bugetului casei, acesta fiind la mulți dintre noi la limita existenței. Aceste lucruri privesc atât pe cel ce plătește serviciul respectiv, cât și pe cel care încasează banii fără să-și plătească taxele. (Cine împarte cu un hoț își urăște viața. Proverbe 29:24)

Neplata taxelor atrage avantaje materiale pentru fiecare și pentru cel ce cumpără și pentru cel ce vinde. Dacă cumperi lemne de foc în valoare de o mie de lei, fără factură, atunci impozitul de TVA de 19% adică 190 lei îți vor rămâne în buzunar; o sumă însemnată pentru cel cu venituri mici. Multora nu li se pare c-ar fi păcat să nu plătești această taxă, dar ce am spune noi despre Stat, dacă ar face și el așa; luna aceasta să ne trimită cu 190 lei mai puțin din pensie, peste o lună 200 lei... Am spune că ne fură pensia? Să fim convinși că tot așa spune și Dumnezeu despre noi. Statul este slujitorul lui Dumnezeu care trebuie să încaseze taxele pentru a le distribui acolo unde trebuie și noi suntem cei care suntem datori să le plătim.

Prin neplata taxelor încălcăm Legea lui Dumnezeu, care spune să nu furăm. (Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21; Tot pentru aceasta să plătiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6, 7) Dacă facem astfel de lucruri și zicem că suntem în lumină, cât de mare trebuie să fie este întunericul acesta. (Matei 6:23) Scriptura ne spune că nici un hoț nu va moșteni Împărăția lui Dumnezeu. (1 Corinteni 6:10)

2. **Darurile/mita** care este folosită azi în multe locuri, cel mai des fiind la doctori, la spital, la care dacă vom renunța ne poate aduce în imposibilitatea de a ne mai opera la un spital de Stat, sau ne poate aduce suferință pe patul de spital.

3. **Atitudinea de rezistență** Încă unul din lucrurile vechi la care ne este greu să renunțăm și care ne asigură un mod de viață fără prea multe necazuri, este atitudinea de rezistență la cel ce vrea să ne facă rău. Dacă cineva caută să ne ia ce este al nostru, să ne înjosească/umilească, vom căuta diverse soluții pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Aceste soluții pot fi gesturi simple de rezistență, poate fi un răspuns mai dur, poate fi un acces de mânie, sau apelul la poliție...

Luăm un exemplu: Dacă venim seara de la muncă și cineva ne-a ocupat locul de parcare, ca reacție a nemulțumirii îi vom ridica ștergătorul de parbriz. Poate nu-i va păsa și o va pune din nou și atunci îi vom lăsa un bilet amenințător... sau vom apela la vorbe mai dure. Pentru a rezolva această problemă dacă apelăm la lucrurile lumii/la împotrivire vom avea soluție, însă dacă vrem să renunțăm la ea, atunci nu ne va rămâne decât să fim umiliți de lumea ostilă.

Poate că la unele lucruri de mică importanță (să între cineva inaintea noastră la doctor) suntem de acord ca să nu opunem rezistență, dar dacă ni se pune în pericol

stabilitatea financiară, sau integritatea fizică, atunci se schimbă prioritățile și nu mai vedem clar valorile Împărăției.

Dacă nu vom înțelege natura Împărăției la care suntem chemați, cu siguranță nu vom vinde **tot ce avem**, nu vom renunța la lucrurile vechi care ne asigură un mod de viață fără necazuri/costuri prea mari. Nu vom renunța la această atitudine de rezistență care ne asigură o normalitate a vieții și nu vom **cumpăra nonrezistența** care ne va aduce numai necazuri, de la mici la altele foarte mari.

Dar dacă ne aflăm printre cei care vrem să avem parte de Împărăția lui Dumnezeu, atunci va trebui să renunțăm la împotrivire, care ne este atât de folositoare în această lume și să o înlocuim cu un lucru caracteristic Împărăției; acesta fiind **neîmpotrivirea**. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Matei 5:39)

Pentru a obține **îndelunga răbdare**, care este o trăsătură specifică cetățenilor ce aparțin Împărăției, trebuie **să nu ne împotrivim** celor ce ne fac rău și să plătim prețul acesta.

Dacă dorim să fim în prezența lui Dumnezeu să primim pacea Lui, trebuie să acceptăm prețul renunțării la lucrurile vechi, va trebui să cunoaștem care sunt lucrurile noi și apoi să le înlocuim pe cele vechi cu acestea. (Dacă ai fi **cu noscut** și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Luca 19:42)

Dacă nu vom înțelege că trebuie să ne ducem mântuirea până la capăt și că trebuie să creștem să fim ca Domnul Isus, dacă nu vom înțelege că în Împărăția lui Dumnezeu toți trebuie să fim asemenea Lui, adică îndelung răbdători, atunci vom mai păstra lucruri vechi care să ne ferească de necazuri pe pământ; vom păstra o minimă rezistență pentru ca atunci când suntem strânși din toate părțile să ne ușurăm puțin viața, vom să păstra o mică viclenie, un adevăr pe jumătate, o omisiune...

Însă pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să vindem tot ce avem/să renunțăm la toate lucrurile vechi ca să putem cumpăra acea comoară/lucrurile noi cu care să le înlocuim pe cele vechi. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care **caută** mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, **se duce de vinde tot ce are**, și-l cumpără. Matei 13:45, 46; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui... Matei 6:33)

Pentru cel ce ia decizie pentru Împărăție, trebuie să se lase în mâna tare a lui Dumnezeu și El va lucra. El ne trasează calea pentru a ne aduce la îndelungă răbdare. Noi nu trebuie decât să rămânem aproape de El, să ne lăsăm conduși de El. (Sunt incredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El. Evrei 7:25)

Când apare un eveniment nedorit/un necaz, trebuie să apelăm la cuvântul Învățătorului nostru, care are instrucțiuni pentru fiecare situație, pe care dacă le vom respecta vom crește în răbdare.

Pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu va fi un motiv de bucurie atunci când Domnul le dă ocazia să practice neîmpotrivirea când cineva le răpește averea, pentru că știu că doar așa ajung la desăvârșire. (...și ați primit cu **bucurie** răpirea averilor voastre. Evrei 10:34) Ei înțeleg și se bucură că aceasta le va aduce

îndelungă răbdare, bunătate, că aceasta îi va face asemenea Domnului lor.

Aceste lucruri de sus, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi să umblăm în ele, sunt o nebunie pentru omul natural/firesc, de aceea nu le caută pentru că nu le înțelege. (Dar omul firesc nu primește **lucrurile Duhului lui Dumnezeu**, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Omul firesc, nu va accepta să dea un lucru vechi cu care se descurcă în această viață, pe un lucru nou din Împărăție pe care nu-l înțelege și care îi va aduce numai necazuri; nu va da niciodată **"tot ce are"** pe un lucru căruia nu-i înțelege însemnătatea. Este absurd să vinzi **"tot ce ai"** ca să cumperi un lucru căruia nu-i cunoști valoarea. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

Falsa Mântuire

Pentru că în zilele noastre nu mai vedem aproape pe nimeni să umble după lucrurile Duhului și nici să aibă biruință asupra păcatului, s-a ajuns ca tot mai mulți să îmbrățișeze învățătura care spune că suntem mântuiți doar prin credința în jertfa Domnului; învățatură care afirmă că omul, atât înainte, cât și după nașterea din nou, nu poate avea nici un aport la mântuire.

Astfel s-a ajuns să se creadă că faptele credinței/păzirea legii lui Hristos, ar fi opționale/doar pentru răsplată, nicidecum pentru a crește spre mântuire, pentru a fi transformați după chipul Domnului. (Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el **"să creșteți spre mântuire"**, dacă ați gustat într-adevăr că bun este Domnul. Petru 2:1-3) Mulți dintre noi au ajuns astfel să creadă că nici un om nu poate ajunge la desăvârșire, faptele credinței noastre fiind ca o haină mănjită și de aceea nimeni n-ar putea fi mântuit decât prin mila lui Dumnezeu. Tinem să spunem că nu este înșelare mai mare ca aceasta.

Acceptând această învățatură falsă, de fapt negăm lucrarea lui Dumnezeu, care poate să aducă la desăvârșire prin Duhul Sfânt, pe cei ce ascultă de El. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6; Dumnezeu oricărui har, ...după ce veți suferi puțină vreme, **"vă va desăvârși"**, vă va întări... și vă va face neclintiți. 1 Petru 5:10; De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit... Evrei 7:25)

Cei ce acceptă această "învățatură" nu mai văd ca necesar pentru mântuire, etapa purtării crucii personale, care este obligatorie pentru creșterea și desăvârșirea caracterului; cu toate că Domnul Isus ne avertizează de acest lucru. (Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:27)

Astfel nu se mai poate vedea nevoia renunțării la tot ce este vechi și înlocuirea celor de jos cu cele de sus, nu putem vedea că suntem chemați la ucenicie, pentru a lucra împreună cu Dumnezeu la desăvârșirea noastră. (Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. 1 Corinteni 3:9)

Acceptarea acestei false învățături este unul din motivele pentru care nu suntem dispuși să renunțăm la tot ce este vechi, la mulți dintre noi pocăința reducându-se doar la mersul la adunare și la abandonarea unor lucruri grosolane/evidente cum ar fi: beția, fumatul și curvia. Astfel s-a ajuns să se creadă că pentru mântuirea

sufletului nu ar fi nevoie de roade, fiind astfel nesocotită lucrarea Duhului care-l aduce pe om la rodire/Roada Duhului. Însă Scriptura ne avertizează că pomul fără roadă este desrădăcinat. (Iată că sunt trei ani, de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba? Luca 13:7; ...niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, desrădăcinați; Iuda 1:12)

Cuvântul ne spune că numai dacă vom avea "**îndelungă răbdare**" care este o roada Duhului ne vom câștiga sufletele. (Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre. Luca 21:19; Cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. Matei 24:13) Avem nevoie de răbdare pentru a ajunge desăvârșiți, pentru a ne asemena cu "Cel ce este îndelung răbdător". (Știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:2-4)

Procesul mântuirii

Scriptura ne spune că mântuirea este un proces care începe cu nașterea din nou, primul pas fiind pruncia și cu ultimul pas, statura plinătății lui Hristos. (Până vom ajunge toți... la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:12)

În ceea ce privește nașterea din nou este adevărat că omul nu are nici un aport/nici o faptă bună cu care să se laude. Atunci când un om se recunoaște păcătos, se leapădă de sine și dorește să-și schimbe viața prin **recunoașterea lui Hristos ca Domn/Stăpân**, există un moment de har, al iertării de păcate/fără fapte, ce nu s-ar fi făcut niciodată dacă n-ar fi murit Domnul Isus în locul nostru, acesta fiind și momentul nașterii din nou.

Dar acesta este numai începutul nu și sfârșitul mântuirii. După nașterea de sus, pentru a crește la statura lui Hristos, pruncul va trebui să mănânce laptele duhovnicesc, apoi pe măsură ce crește va trebui să umble după lucrurile de sus și va trebui să trăiască o viață de ascultare. (Să doriți **laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire**. Petru 2:1-3)

Pentru a crește și pentru a ajunge la statura plinătății lui Hristos, va trebui să și împlinească Cuvântul. (Primiți cu blândețe **Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele**. Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri. Dacă ascultă cineva Cuvântul, și nu-l împlinește cu fapta... Iacov 1:21-23)

Pentru că în acest proces al mântuirii avem un vrăjmaș care dă târcoale ca să piardă chiar și pe cei aleși, suntem chemați să veghem, să stăm în ascultare de Cuvânt, să nu cădem de oboseală și să răbdăm până la capăt. (Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios. Marcu 14:38; Uitați-vă, deci, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală în sufletele voastre. Evrei 12:3; Vă fac cunoscut, fraților Evanghelia pe care v-am propovăduit-o pe care ați primit-o, în care ați rămas, și prin care sunteți mântuiți, **dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut**. 1 Corinteni 15:1)

Faptele credinței noastre, care rezultă din păzirea legii lui Hristos/poruncilor Domnului au ca rol formarea caracterului nostru, ca în finalul alergării pe pământ să fie asemenea cu a Domnului Isus. (Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și,

prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Iacov 2:22)

Credința lucrează împreună cu faptele noastre și prin ceea ce facem în ascultare de El, va modela chipul lui Hristos în noi. Faptele credinței, nu sunt făcute ca să ne răscumpărăm, nici nu sunt ca să obținem un favor, ci sunt faptele ascultării **față de tot ce spune El**, pentru a obține chipul Lui în noi.

Faptele credinței lucrează la caracterul nostru, care trebuie construit pas cu pas. Așa cum se construiește un ceas după instrucțiuni precise, unde nu poate să lipsească nici o rotiță, așa trebuie construit și chipul lui Hristos în noi.

Dumnezeu lucrează la fiecare detaliu și aceasta se poate face doar dacă avem statut de rob, prin faptele ascultării față de toate instrucțiunile/poruncile Lui. (Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22; ... orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Prin această credință care lucrează, ne supunem voința Celui care este „*Domnul nostru*” și sub îndrumarea Duhului Sfânt, făcând ce ne spune El, ne însușim încetul cu încetul caracterul Domnului Isus, ne îmbrăcăm cu o haină nouă. (... i s-a dat să se îmbrace cu in subțire... Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților. Apocalipsa 19:8) Este îmbrăcămintea de nuntă, pe care dacă nu o avem vom fi aruncați în întunericul de afară. (Prietene, i-a zis El, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă? Matei 22:12)

Crucea nu ne va fi de folos dacă pe noul drum, credința nu va lucra împreună cu faptele noastre. (... ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? *Poate oare credința aceasta să-l mântuiască?* Iacov 2:14)

Atenție mare! Dacă îl laudăm din buze pe Dumnezeu pentru ce a făcut la cruce pentru noi, crezând că aceasta este suficient și nu acceptăm că trebuie să ne lepădăm de noi înșine și să ne supunem poruncilor lui Hristos, avem o *credință moartă*. (Dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, *dacă stăm nepăsători* față de o mântuire așa de mare... Evrei 2:2, 3)

Să te lepezi de lucrurile vechi, de răutate, prefăcătorie... și să primești lucrurile noi din Împărăție, lucrurile Duhului, acesta este începutul. Umblarea după lucrurile adânci ale lui Dumnezeu/lucrurile Duhului este viață și pace. Duhul Sfânt va lua de la Domnul și ne va aduce aminte tot ce ne-a învățat El și prin ascultare vom ajunge la Rosta așteptată, care va reflecta Chipul lui Dumnezeu în noi. (Rosta Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândeța, înfrânarea poftelor. Galateni 5:22)

Să verificăm cu atenție dacă Domnul Isus este pentru noi Domn în toate lucrurile, sau anumite învățături sunt pentru noi o pricină de poticnire? (... Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire? Ioan 6:61)

Întrebări pentru cercetare personală:

- Mai sunt lucrurile vechi, pentru tine, un mod de viață?
- Iubești valorile Împărăției lui Dumnezeu, ești însetat după neprihănire?
- Ai căutat îndelunga răbdare ca pe o comoară, ai renunțat la împotrivire?

Nașterea din nou

Scriptura ne spune că pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în Ea, trebuie să ne naștem din nou. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 7)

Nașterea din nou, sau primirea dreptului de cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu este de departe cel mai mare eveniment care i se poate întâmpla în viața unui om. Așa că, pentru cel care află adevărul despre Împărăția lui Dumnezeu, despre lucrurile de sus și deplin conștient de acest adevăr dorește să primească cetățenie în această Împărăție, este vital să știe ce anume trebuie să facă pentru a deveni posibil acest lucru.

Când Scriptura ne vorbește despre nașterea din nou/intrarea în Împărăția lui Dumnezeu, toate lucrurile gravitează în jurul Cuvântului lui Hristos/Legea care guvernează în Împărăție.

Domnul Isus afirmă că a fost trimis ca să predice Evanghelia Împărăției/Cuvântul, pentru ca oricine o va crede să fie mântuit. (Dar El le-a zis: „Trebuie să vestesc **Evanghelia Împărăției** lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis.” Luca 4:43; Duceți-vă în toată lumea, și **propovăduiți Evanghelia** la orice făptură. **Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit**; dar cine nu va crede, va fi osândit. Marcu 16:15)

Deci, unul din lucrurile fără de care nu putem vorbi de posibilitatea accesului în Împărăția lui Dumnezeu, este auzirea **Cuvântului** privitor la Împărăție/la Legea care guvernează în Ea. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție... Matei 13:19; Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin **Cuvântul lui Hristos**. Romani 10:17)

Totuși, putem auzi Cuvântul privitor la Împărăție/Legile Împărăției, despre lucrurile noi din Ea și să nu-l înțelegem; înțelegerea și acceptarea Cuvântului fiind condiție obligatorie pentru a se produce nașterea din nou. (Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, Sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege. 1 Corinteni 2:14)

Pentru a arată legătura de nedespărțit dintre Cuvântul Lui Hristos și nașterea din nou din Dumnezeu, Domnul Isus folosește ilustrația din pilda semănătorului. În această pildă **Cuvântul** este descris ca fiind **Sămânța lui Dumnezeu**, care este semănată în inima omului și din care pornește viața nouă.

Orice naștere biologică fie plante, fie animale, are la bază o sămânță; tot așa ne spune și Scriptura în privința nașterii din nou; este o naștere din Dumnezeu, din sămânța Lui. Trebuie să fim atenți că este o naștere din nou, spirituală, de aceea și sămânța din care ne naștem va fi tot de natură spirituală. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că **sămânța Lui** rămâne în el. 1 Ioan 3:9)

La nașterea unei plante participă trei elemente principale: pământul, sămânța și apa. Asemănător cu nașterea biologică, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Înima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe *pământ bun*,

sunt aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o *inimă bună* și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui din care germinează viața, este sămânța. (**Sămânța**, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11) Astfel, Sămânța se identifică cu Cuvântul lui Hristos care la rândul lui se identifică cu legile Domnului. (Voi pune **legile Mele** în mintea lor și le voi scrie în inimile lor. Evrei 8:10)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum din sămânță nu germinează planta dacă nu are apă, nici fără Duhul Sfânt nu încolțește viața nouă. (... prin *înnoirea* făcută de Duhul. Tit 3:5; ...este născut din Duhul. Ioan 3:8)

Elementele care participă la Nașterea din nou: Inima omului, Cuvântul lui Hristos și Duhul Sfânt.
--

În pilda semănătorului se regăsesc patru categorii de oameni:

1. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l înțeleg. (Sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

2. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc până la o vreme. (Sămânța căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20)

3. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc, dar îngrijorările veacului... (Sămânța căzută între spini. Matei 13:22)

4. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc într-o inimă bună... (Sămânța căzută în pământ bun. Matei 13:23)

La prima categorie de oameni, solul/inima omului nu este bună, așa că Sămânța nu încolțește.

În a doua și a treia categorie de oameni, se regăsesc toate elementele necesare germinării. Sunt prezente solul, Sămânța și Duhul Sfânt, care produce germinarea noii vieți, dar, la a doua categorie, solul nu are suficient pământ pentru a duce noua viață la maturitate/la rodire și la a treia chiar dacă are pământ suficient, acesta nu este desțelenit.

A patra categorie, este o inimă bună care primește sămânța/Cuvântul sădit în inima lui și apoi prin înnoirea și lucrarea Duhului face rod în răbdare. (Roada Duhului)

Dacă scriptura ne vorbește despre mai multe feluri de sol, este foarte important să ne cercetăm pe noi înșine să vedem ce fel de pământ suntem. (Deșțeleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini! Ieremia 4:3)

Scriptura ne spune că **Dumnezeu** se identifică/este una cu **Cuvântul Lui**. (La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și **Cuvântul era Dumnezeu**. Ioan 1:1) Nu este nici cea mai mică diferență dintre Dumnezeu și Cuvântul Său.

Dacă vrei să-L vezi pe Dumnezeu îl poți vedea prin Cuvântul Lui/prin Evanghelie. (... lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:3)

Când spunem că ne naștem din Dumnezeu, de fapt putem spune fără să greșim că ne naștem din **Cuvântul Lui, care este Dumnezeu**. (Numele Lui este: „**Cuvântul lui Dumnezeu**.” Apocalipsa 19:13)

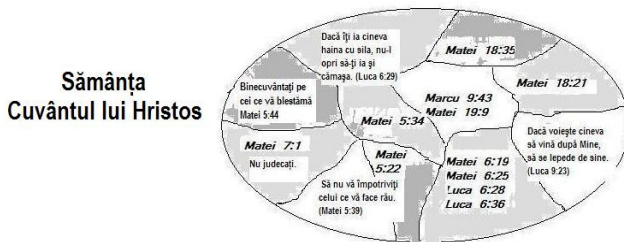
Vom lua aceste afirmații și vom încerca și prin alte pasaje din Scriptură să

demonstrăm atât adevărul, cât și importanța lor.

Putem observa că în sămânța de om sunt incluse toate componentele: inima, ochii, creierul, rinichii... toate la o scară foarte mică de celule, toate puse la locul lor, nelipsind nici una. În totalitatea lor formează la scară microbiologică chipul omului care va urma să se nască. Pentru ca viitorul om să fie întreg nu poate lipsi nici una.

Vom observa că așa este și cu sămânța lui Dumnezeu. În această sămânță dumnezeiască sunt incluse toate componentele Chipului lui Dumnezeu. (... omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24; **Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu.** Luca 8:11) Fiecare învățătură a lui Hristos este o componentă primară a Chipului Domnului. (Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. Evrei 8:10)

Sămânța din care trebuie să ne naștem conține toată informația genetică, respectiv toate elementele necesare germinării vieții noi, de sus, din Dumnezeu. Ea

are în componența ei toate Legile din Împărăție/lucrurile Duhului, sau altfel spus poruncile lui Hristos.

Dumnezeu sădește în inima noastră Cuvântul lui Hristos, care sunt de fapt legile Împărăției Lui și le scrie în mintea noastră. Legile Lui, reflectă chipul Său.

Apostolul Iacov reia această învățătură a Domnului, care afirmă că sămânța din care se naște omul din nou, este Cuvântul Domnului. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; El, de bună voia Lui, **ne-a născut prin Cuvântul adevărului.** Iacov 1:18)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sămânță care este Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui. (Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Cuvântul Domnului rămâne în veac. **Și acesta este Cuvântul**, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie. 1 Petru 1:23, 25)

De asemenea și apostolul Pavel ca și ceilalți doi apostoli ne spune că nașterea de sus este prin Cuvântul lui Hristos care este Evanghelia Împărăției. (Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. 1 Corinteni 4:15; Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Romani 10:17)

Evanghelia, în care regăsim informațiile genetice al chipului lui Dumnezeu, va rodi prin Duhul Sfânt în inima omului, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe.... Duhul Sfânt ia aceste informații genetice din sămânță și produce creșterea și roada acestei noi vieți.

Este semănată în noi învățatura neîmpotrivirii care va produce prin Duhul

îndelunga răbdare. Duhul Sfânt, va germina această sămânță sădită în noi, adică va germina fiecare *învățătură în parte* și va lucra la creșterea și desăvârșirea noastră. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18; Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13; Vă va învăța toate lucrurile, și *vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu*. Ioan 14:26)

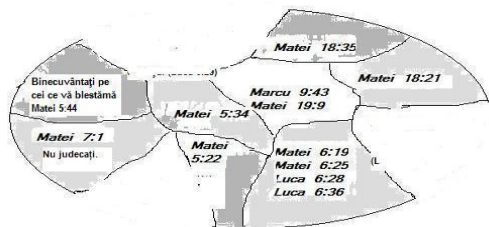
Toate învățăturile Domnului sunt esențiale. Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare este o celulă care prin creștere va fi o parte din chipul lui Dumnezeu, nici una nu a fost pusă în sămânță fără să aibă un rost.

Unele sunt pentru a obține răbdare, altele pentru a obține bunătate, altele pentru a avea inimă curată, altele pentru a avea blândețe etc. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre. Să înțelegem bine! Dumnezeu nu ne adoptă, ci ne naștem din Dumnezeu așa cum este scris. (Născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu. Ioan 1:13)

Să ne închipuim ce s-ar putea întâmpla dacă am rupe o bucățică din sămânța umană. Dacă am scoate celulele care corespund ficatului, inimii, sau creierului, ce s-ar întâmpla? S-ar mai putea naște copilul? Putem observa că la o simplă mutație genetică viitorul copil se va naște cu un sindrom, unele fiind foarte grave.

Aceeași întrebare trebuie să ne-o punem în cazul sămânței lui Dumnezeu. Ce s-ar întâmpla dacă o fragmentăm și scoatem din ea câteva învățături; ne mai naștem din Dumnezeu?

Sămânță din care lipsesc o parte din informațiile genetice, o parte din învățăturile lui Hristos

Bine ar fi să înțelegem că dacă nu acceptăm domnia lui Hristos în toate lucrurile neprimind tot ce a zis El, sămânța va fi fragmentată și nu va încolți. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

Să ne verificăm, sunt pentru noi unele învățături prea de tot și nu le putem suferi? (Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?” Ioan 6:60)

Dacă vom nesocoti **doar o poruncă**, Duhul nu va putea folosi acea învățătură pentru a întregi chipul Lui, în noi/roada Duhului. (Ținta poruncii/învățăturilor Evangheliei este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Redăm mai jos câteva lucruri/învățături din Împărăție care sunt respinse de mulți dintre noi și lipsesc din sămânța pe care Dumnezeu o seamănă în inima omului:

1. Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău... (Matei 5:39)
2. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina... (Matei 5:40)
3. Purtați-vă sarcinile unii altora. (Galateni 6:2)
4. Vegheați să nu **fie între voi nimeni...** lumesc. (Evrei 12:16)
5. Feriți-vă **să nu defăimați...** (Matei 18:10) Să n-aveți nici un fel de legături cu vreunul care, măcarcă își zice „frate” totuși este ... **defăimător**. (1 Corinteni 5:11)
6. Cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, precurvește. (Matei 19:9)
7. Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. (1 Ioan 2:15)
8. Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)

Dacă nu primim învățăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine, binecuvântare... din sămânță nu va germina o viață nouă. Dumnezeu înviește prin Duhul Sfânt doar pe cei ce ascultă de El. (Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32)

Trebuie să înțelegem că dacă nesocotim legile Împărăției, care sunt sădite în inima noastră, nu se va putea produce nașterea din nou, din Dumnezeu. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

Prin aceste acțiuni nesocotim și ne împotrivim Duhului Sfânt, care pentru creșterea noastră are la dispoziție doar învățăturile Domnului, care se regăsesc în sămânță, le germinează și se folosește de ele pentru a obține în noi Rosta Duhului, în cazurile amintite *Îndelunga Rădare, Bunătatea...* (Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele... Ioan 15:7)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viață nouă în Împărăția lui Dumnezeu și aceasta va fi *o viață de ucenicie/rob* al Lui. (Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, *nu poate fi ucenicul Meu*. Luca 14:26)

Pentru a fi o faptură nouă toate lucrurile trebuie să se facă noi. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea Sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

După ce intrăm în școala Domnului, prin nașterea de sus, El are instrucțiuni/învățături care ne vor ajuta să renunțăm la lucrurile vechi. De asemenea vom regăsi învățături care sunt necesare pentru a obține Rosta Duhului și care sunt specifice vieții noi din Împărăție. Va trebui să urmărim învățăturile Domnului, **să lucrăm** prin credință, îndemnați și călăuziți de Duhul Sfânt pentru a le obține.

Vorbirea de rău/defăimarea Vom lua ca exemplu acest lucru vechi la care trebuie să renunțăm, să deștelenim pământul, să-l scoatem din inimă și va trebui să-l înlocuim cu un lucru nou pe care-l găsim în Împărăția lui Dumnezeu. (Ieremia 4:3)

Pentru a face acest lucru, trebuie să ne supunem învățăturilor care privesc părăsirea acestui păcat atât de des folosit de lume. Astfel o să regăsim învățături care ne îndeamnă să nu vorbim de rău, care ne arată consecințele păstrării acestui păcat.

1. Feriți-vă să nu **defăimați**. (Matei 18:10)
2. Adu-le aminte să nu vorbească de rău pe nimeni. (Tit 3:2)
3. V-am scris să n-aveți nici un fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate” totuși este... **defăimător** sau bețiv; cu un astfel de om nu trebuie nici să

mâncăți. Dați afară, deci, din mijlocul vostru pe răul acela. (1 Corinteni 5:11, 13)

4. Nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, **nici defăimătorii**, nici răpareții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. (1 Corinteni 6:10)

5. Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!” (Iuda 1:9)

Primele două învățături ne spun să renunțăm la defăimare, care este un lucru de neacceptat în Împărăția lui Dumnezeu, apoi a treia învățătură ne spune ce relații să avem cu cineva care nu a renunțat la acest lucru vechi și a patra învățătură ne avertizează că cei ce nu au renunțat și practică acest lucru nu vor moșteni Împărăția.

A cincea învățătură ne arată prin exemplul celor care sunt în prezența lui Dumnezeu cum trebuie să o punem în practică.

Aceste învățături ne ajută să părăsim acest lucru vechi, să golim vasul, dar nu este suficient; va trebui în compensare să găsim lucrul nou cu care să înlocuim acest păcat îngrozitor.

Binecuvântarea Acest lucru nou care se regăsește în Împărăția lui Dumnezeu este lucrul pe care ni-l aduce Domnul și care trebuie să înlocuiască vorbirea de rău. Pentru aceasta o să regăsim mai multe învățături specifice împărăției care ne spun ce trebuie să facem.

1. Iubiți pe vrăjmașii voștri, **binecuvântați** pe cei ce vă blastămă, **faceți bine** celor ce vă urăsc. (Matei 5:43, 44)

2. Nu întoarceți rău pentru rău; **dimpotrivă, binecuvântați**, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea. (1 Petru 3:9)

3. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc. (Romani 12:14)

4. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze. (Fapte 3:26)

La aceasta suntem chemați, la binecuvântare, acesta este unul din lucrurile noi pregătite de Dumnezeu pentru noi în care trebuie să umblăm zi de zi. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa Sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru... 1 Corinteni 2:9)

Verifică-te: Binecuvântezi, sau defăimezi? Nu te amăgi spunând: eu mai defăimez, dar și binecuvântezez. (Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Iacov 3:10)

Domnul incheie cu noi legământ numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Stăpânul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui. Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua când îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn. (V-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, Îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la *sfințirea noastră*. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu prin Duhul, este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Întrebări pentru cercetare personală:

– Împlinesc condițiile necesare nașterii din nou, de sus? Am renunțat la lucrurile din lume când am intrat în legământ cu Domnul? Mai sunt plăcerile lumii în viața ta; televizorul lumii, mersul la mare, ...? (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:15, 16)

– I-am spus că voi asculta și voi face tot ce a zis El; adică voi păzi legile Lui pe care le-a sădit în inima mea; acestea fiind legea neprihănirii, păcii și a dragostei? (Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. Evrei 8:10)

– Am primit Cuvântul care a fost sădit în inima mea, sau doar fragmente din acest Cuvânt?

– M-am lepădat de mine însumi, m-am golit de mine, lăsând Cuvântul sădit în mine să lucreze? (Luca 9:23) Sau s-a semănat între spini? (Ieremia 4:3)

– Este El Domnul vieții mele, sau sunt doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să fac tot ce spune El?

– Este vreo învățătură a Domnului pe care să o nesocotesc? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10; Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

– Este vreo poruncă cu care să nu fiu de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13-17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

– Îndeplinesc condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? (Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Te rugăm, așa cum stai, singur cu tine însuși, să te verifici în ce situație te afli în acest moment? De aceasta va depinde veșnicia ta!!

Este bine să ne cercetăm fiecare în lumina Cuvântului și să ne întrebăm ce fel de naștere din nou am avut. Se văd rezultate? Este chipul lui Dumnezeu în noi? Lucrăm conștient pentru a ne asemena tot mai mult cu Domnul? Se văd roadele lucrării Duhului? Ești prigonit/ai necazuri din pricina neprihănirii?

Ai căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară și te regăsești printre cei care au părăsit lucrurile din lume? Verifică-te: eviți plata taxelor, respecti legea circulației, iubești lucrurile din lume?

Dacă încă nu ai căutat neprihănirea ca pe o comoară, începe de acum. Dacă ai făcut un legământ cu ani în urmă și nu sunt rezultate, reînoiște acest legământ cu maximă seriozitate. Apoi lasă-l pe Dumnezeu să-ți conducă pașii într-o adunare curată ca să poți crește sănătos spre desăvârșire! (**Fugi de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.** 2 Timotei 2:22)